

— Тъй е... Ами хайде да се чукнемъ.

Драгостинъ. (Почва да налива чашкитъ).

Ибриамъ. Ама чорбаджи Драгостинъ не прилича ти да наливашъ чашкитъ. При две жени...

— Азъ наредихъ. Но докато такова... Жени сж... Нека се чукнемъ.

— Добре.

(Чукатъ се).

Ибриамъ. (Като млещи съ языкъ да опита ракията). Бйва си я. Тамазлъкъ е, нали?

Драгостинъ. Тамазлъкъ е.

Ибриамъ. Хубава е ракията. Ама кога я подава женска ржка, знаешъ, ракията става...

Драгостинъ (вика). Жена, я ела налѣй ракия, де!

Гласъ. Сега, сега!

Мълчание.

(Влиза Недѣля и се навежда да налива ракия)

Ибриамъ (взелъ чашката). А, Драгостинъ ефенди, не е редно женена жена да налива ракия. Жената трѣбва да е до колѣното ти, а ракията да налива дѣвойчето и да ни стои диванъ-чапразъ... Така е редно.

Недѣля (смутена). Ама, тя...

Ибриамъ (като изпива ракията, съ усмивка). Какво тя... Да я не скрихте. Азъ хора не ямъ. Ние, османлитъ, сме само за хубавото и младото. Да пиешъ люта ракия и да ти прислужва млада дѣвойка, това е то...

Драгостинъ. Момиче е, чаушъ ефенди, срамува се.

Ибриамъ. Отъ мене ли?... Че и азъ имамъ щерка за женене.

Недѣля (поуспокоена). То е тъй, ама... (пакъ напълня чашкитъ и почва да му се усмихва дано забрави за Райна).

Ибриамъ (като изпива чашката). Не е тъй. Научете се на редъ. Не е срамота онова, което е редно. Щомъ се прави на едного кефъ — напра-

Искри въ мрака